

[Helge Larsen.]

med filmkunsten. Skulle vi komme dertil, at vi kunne få oprettet et filmakademi, eller hvad det nu skal være, på et senere tidspunkt, ser jeg det gerne. Jeg går ud fra, at der netop i de nu foreslåede bestemmelser er lagt et grundlag for en sådan videregående uddannelse. Bestemmelserne om lån og støtte til produktion af kortfilm, til præmiering af kvalitetsfilm og ydelse af garanti for udarbejdelse af manuskripter o. s. v. er alt sammen ting, som jeg tror vil være af den største værdi. Det er naturligvis også en selvfølge eller rimeligt, at der med indførelse af billetafgiften gives adgang til lån til bevillingshavere til modernisering af biografer. Jeg vil dog gerne dertil knytte den bemærkning for mit eget vedkommende, at for mig må det afgørende være, at det er filmkunsten, der først og fremmest skal støttes og hjælpes gennem disse foranstaltninger; det må dog være det centrale.

Så har der naturligvis også under debatten i dag været rejst et par andre spørgsmål, også spørgsmål, som har været drøftet under udvalgsarbejdet. Det ene er spørgsmålet om filmcensuren, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen drog frem. Jeg er ganske enig i, at det er et spørgsmål, vi ikke kunne løse i dette udvalg; det hører vel strengt taget også ind under en anden lovgivning. Men når det ærede medlem frk. Helga Pedersen sagde, at der nok var grund til på ny at overveje filmcensurens hensigtsmæssighed, kan jeg være ganske enig heri. Jeg kan i og for sig føje til, at mine overvejelser i den retning må gå meget stærkt i retning af en fuldstændig ophævelse af filmcensuren, måske kombineret med en adgang til en pædagogisk og kunstnerisk vurdering af film, der er særlig velegnede for børn. Men skal vi have en kvalitetsbedømmelse, så ønsker jeg den altså overført til det positive, hvor man anbefaler film, som måtte være særlig velegnede for børn. Filmcensuren for voksne finder jeg det i øvrigt rimeligt at afskaffe. Vi erkender, at der er noget, som vi ikke har kunnet tage stilling til her, men som det vil være rimeligt at tage op senere.

Så er der spørgsmålet om bevillingssystemet. Jeg kan sige for mit eget og for mit partis vedkommende, at vi ikke har synderlig sympati for dette system; det har jeg givet udtryk for tidligere. Vi er i og for

sig også ganske klar over, at sådan som tiden og udviklingen har været, er der meget, der taler for at overveje en afskaffelse af bevillingssystemet. Jeg har ikke tænkt mig at gøre det ved denne lejlighed, og grunden dertil er, at det forekommer mig, at der endnu er mange uafklarede spørgsmål i denne forbindelse. Vi skal vel i og for sig også tage i betragtning, at med de meget vidtgående ændringer i biografløven, som her gennemføres, er der tale om ændringer af en meget betydelig rækkevidde, som det vil være rimeligt at afvente virkningerne af, før en endelig beslutning tages. Det afgørende for mig til ikke at tage stilling til bevillingssystemets afskaffelse i dag er den tendens til kapitalkoncentration, til dannelse af biografkæder, som vi kender fra udlandet, og hvis virkninger dér endnu ikke kan overskues, men som jeg meget gerne vil studere nøjere, før vi tager endelig beslutning om, hvorvidt vi skal videreføre bevillingssystemet eller ej. Det forekommer mig, at der i denne kapitalkoncentration og i biografkædesystemet kan ligge tendenser, som vil være særdeles uheldige ud fra et filmkunstnerisk synspunkt, men ligesom andre ordførere er jeg naturligvis villig til at drøfte dette spørgsmål på et senere tidspunkt og i hvert fald senest, når loven skal optages til revision.

Jeg skal med disse ord anbefale ændringsforslagene og lovforslaget.

Morten Lange: Jeg skal indlede med at bemærke, at det er min opfattelse, at dette lovforslag — der stadig væk noget misvisende hedder forslag til lov om biografer — nu efterhånden er ved at blive et rigtig godt lovforslag. Det har jo også været en langvarig proces. Det blev fremsat sidste år og genfremsat i år, og derefter måtte vi en omvej omkring en anden lov, før vi endelig langt om længe kunne nå frem til det, der sker i dag, til noget, som i hvert fald teoretisk er en andenbehandling.

Der har allerede været sagt en hel del om de meget betydningsfulde ændringsforslag, som er stillet til lovforslaget, og jeg skal kun sige et par ord om nogle af de mere principielle spørgsmål, som er blevet trukket ind i diskussionen; det er måske på sin plads at få holdt fast, at det ikke er alle spørgsmål, som modnes i en sådan takt, som man fra